

Ang Basahon ni Joel ug Ang Iglesya sa Laodicea nga Seventh-day Adventist — Numero Dice-sais

Jeff Pippenger
2025-12-22

Numero Sais}

Pasayloa na daan tungod sa kadaghan sa mga pulong sa dili pa hisgutan ang pangunang hilisgutan. Buot ko nga ipahimutang ang pipila ka mga propetikong linya, nga mahinungdanong mga bahin sa lohika nga akong gamiton sa diha nga atong tagdon sa direkta ang basahon ni Joel. Gihisgutan ko na kaniadto nga ang Hebreohanong pulong nga gihubad nga “giputol” diha sa basahon ni Joel, nakakaplag sa iyang kagikan diha sa sakripisyal nga paagi sa pagpamatuod sa usa ka tugon sa mga adlaw ni Abraham.

Pagmata kamo, kamong mga palahubog, ug panghilak; ug pagminatay, kamong tanan nga mga tig-inom ug vino, tungod sa bag-ong vino; kay kini giputol na gikan sa inyong baba. Joel 1:5.

Ang Hebreohanong pulong nga “putlon” mao ang H3772, ug kini usa ka unang-ugat nga nagpasabot ug ‘pagputol (sa gawas, paubos, o pagkabahinbahin); pinaagi sa implikasyon, paglaglag o pag-ut-ut; ilabina, paghimo ug pakigsaad (nga mao, paghimo ug alyansa o kasabotan, nga sa sinugdan pinaagi sa pagputol sa unod ug pag-agi taliwala sa mga tipik).’

Nasabtan ko nga ang depinisyon sa Strong’s sa “cut off,” nagtawag niini nga usa ka “primitive root,” sa gramatikal nga diwa. Bisan pa niana, ang pagputol nga nalangkit sa tugon ug kang Abraham nag-ila nga ang kahayag sa tugon nakadugtong sa pulong, ug kana nga kahayag gipadayag diha sa iyang primitibo nga makasaysayanong gamut. Ang “cut” sa konteksto sa kasaysayan sa tugon usa ka profetikanhong simbolo nga nakabasi sa iyang primitibong mga gamut, ug kini usab giila sa gramatika ingon nga usa ka primitive root.

Ang pahayag diha sa bersikulo singko dili lamang nagaila nga wala kanila ang mensahe sa ulahing ulan, nga gisimbolohan sa “bag-ong bino,” kondili usab nga sila, ‘niadtong higayona ug didto mismo,’ gisalikway isip katawhan sa pakigsaad sa Dios—usa ka katawhan sa pakigsaad nga nagsubay sa ilang “unang mga gamot” paingon kang Abraham.

Ang kaliwatan nga nangamatay didto sa kamingawan sulod sa kapin sa kap-atan ka tuig, misubay sa ilang sinugdanang gamot paingon kang Abraham, nga nagakahulogan og amahan sa daghang mga nasod. Ang kaliwatan nga misulod sa Yutang Saad uban kang Josue, misubay sa ilang sinugdanang gamot paingon kang Abraham. Ang mga Judio nga naglansang kang Cristo sa krus misubay sa ilang sinugdanang gamot paingon kang Abraham. Ang mga Protestante nga migula gikan sa Mangitngit nga Kapanahonan, ug nga unya gisulayan ug gilabyan ingon nga pinili nga katawhang pinasakupan sa Dios niadtong 1844, misubay sa ilang sinugdanang gamot paingon kang Abraham. Ang kalihokang Millerite Philadelphian nga misulod ngadto sa Labing Balaang Dapit

niadtong Oktubre 22, 1844, misubay sa ilang sinugdanang gamot paingon kang Abraham. Ang kalihokang Millerite Laodicean nga nagtukod pag-usab sa Jerico niadtong 1863, misubay sa ilang sinugdanang gamot paingon kang Abraham. Ang iglesiang Laodicean Seventh-day Adventist nga isuka gikan sa baba sa Ginoo sa hapit nang umabot nga balaod sa Domingo misubay sa ilang sinugdanang gamot paingon kang Abraham. Kining tanan nga mga kaliwatan nagtuman na, o motuman pa, sa sambingay sa kaparrasan.

Ang mga palahubog diha sa Joel mamata aron mahibaloan nga sila gisalikway ingon nga katawohan sa Dios, ug nga wala kanila ang mensahe sa ulahing ulan. Busa ang kabaligtaran maoy tinuod. Kadtong giila ni Joel nga nagsul-ob sa “mga purongpurong sa himaya,” nan mosulod ngadto sa tugon, patik-an, ug ipataas ingon nga usa ka halad. Ang labing unang gipamatud-ang tugon tali sa Dios ug sa usa ka piniling katawohan nagsugod pinaagi sa mao rang “pagputol” nga gihulagway sa katapusang halad sa katawohan sa Dios, nga magsugod sa balaod sa Dominggo. Ang pagputol mao ang pagpabulag sa trigo ug sa mga bunglayan. Ang mga bunglayan pagasalikwayon ug igasalibay ngadto sa kalayo, ug ang trigo pagahugpongon ingon nga unang bunga nga halad nga trigo sa Pentecostes, nga unya ipataas, “sama sa unang mga tuig.”

Adunay upat ka mga dapit nga kasagarang gitudlo nga nagrepresentar sa pakigsaad ni Abraham. Sa Genesis dose si Abraham “gitawag” ug gihatagan sa saad nga himoon siya nga usa ka dakong nasod. Kini dili kabahin sa pakigsaad, apan mao kini ang pagtawag pinaagi sa usa ka saad. Niadtong tungora ang iyang ngalan mao pa si Abram, kay usa sa mga simbolo sa usa ka relasyon sa pakigsaad mao ang pag-ilis sa ngalan. Ang ngalan ni Abram giilis sa ikatulo sa upat ka mga lakang sa pakigsaad.

Kay sa diha nga ang Dios naghimo sa saad kang Abraham, tungod kay walay labaw pa kaniya nga iyang ikapanumpa, nanumpa siya pinaagi sa iyang kaugalingon, nga nagaingon, Sa pagkamatuod, sa pagpanalangin pagapanalanginan ko ikaw, ug sa pagpadaghan pagapadaghanon ko ikaw. Ug busa, sa human siya makalahutay nga mapailubon, nadawat niya ang saad. Kay ang mga tawo sa pagkatinuod manumpa pinaagi sa usa nga labaw, ug ang panumpa alang sa pagpamatuod maoy katapusan sa tanang paglalis alang kanila. Niini ang Dios, nga sa labi pang daghan buot magapakita sa mga manununod sa saad sa pagkadili mausab sa iyang tuyo, nagpamatuod niini pinaagi sa usa ka panumpa: Aron pinaagi sa duha ka mga butang nga dili mausab, diin dili gayod mahimo nga ang Dios mamakak, kita makabaton sa makusog nga paglipay, kita nga mikalagiw aron modangop ug mokupot sa paglaum nga gibutang sa atong atubangan: Kini nga paglaum maoy atong nabatongan ingon nga angkla sa kalag, luwas ug malig-on, ug nga mosulod ngadto sa sulod sa tabil; Diin ang mag-uuna misulod alang kanato, si Jesus, nga nahimong labawng sacerdote sa walay kataposan sumala sa laray ni Melchisedec. Hebreohanon 6:13–20.

Ang pagtawag mao ang saad sa Dios kang Abram, ug naghatag Siya ug ikaduhang saksi pinaagi sa “panumpa” nga misunod. Ang “panumpa” nga misunod may tulo ka bahin. Human sa pagtawag pinaagi sa usa ka saad, nga mao ang unang lakang, ang ikaduha, ikatulo, ug ikaupat nga mga lakang mao ang tinuod nga tulo-ka-bahin nga pakigsaad, sa Dios, uban sa usa ka piniling katawhan. Sa Genesis kinse pormal nga “nagputol” (nagpahimutang) ang Dios sa pakigsaad

pinaagi sa usa ka makabungog nga rituwal diin ang Dios lamang ang miagi sa taliwala sa pinikas nga mga mananap, nga walay kondisyon nga nagsaad sa yuta alang sa mga kaliwatan ni Abraham. Ang Yutang Saad gihulagway ingon nga usa ka yuta tali sa duha ka mga suba; ang suba sa Egipto ug ang suba nga Euphrates. Ang unang lakang sa tulo-ka-bahin nga pakigsaad naglakip sa usa ka tuwirang paghisgot sa mahimoonong simbolismo sa duha ka mga suba, ug sa tanan nga nahisumpay nianang simbolo. Sa dihang ang inspirasyon nagtudlo sa mga suba nga Ulai ug Hiddekel ingon nga mga panghitabo nga anaa karon sa proseso sa katumanan, kadtong duha ka mga suba gihulagway na sa tipo sa propesiya ni Abram. Ang kahimtang anaa tali sa duha ka mga suba ni Abram, nga sa dihang ipahiusa uban sa duha ka mga suba ni Daniel mahimong upat ka mga suba, kay ang tingog ni Cristo mao ang tingog sa daghang mga tubig.

Niadtong maong adlaw ang Ginoo naghimo ug tugon uban kang Abram, nga nagaingon: Sa imong kaliwat gihatag Ko kining yutaa, sukad sa suba sa Egipto hangtod sa dakong suba, ang suba sa Eufrates: ang mga Kenhanon, ug ang mga Kenizihanon, ug ang mga Kadmonhanon, Ug ang mga Heteahanon, ug ang mga Perisihanon, ug ang mga Repaim, Ug ang mga Amorehanon, ug ang mga Canaanhanon, ug ang mga Gergasehanon, ug ang mga Jebusehanon. Genesis 15:18–21.

Ang yuta nga gisaad kang Abram mao ang tibook kalibotan nga girepresentahan sa napulo ka mga hari sa kataposang mga adlaw, samtang sa unang mga adlaw sa tugon kini gilista ingon nga napulo ka mga banay, dili mga hari. Ang usa ka gatus ug kap-atan ug upat ka libo makig-away batok sa tibook kalibotan. Ang kalibotan unya maapil sa proseso sa pagsulay sa pagpatuman sa pagsimba sa Domingo pinaagi sa usa ka pangkalibotang panggamhanan ubos sa pagmando sa mapulang ihalas nga bigaon sa Pinadayag 17, nga nagahari ibabaw sa napulo ka mga hari sa yuta. Diha kang Abram, ang simbahan ug estado nga simbolo sa dagway sa mananap girepresentahan sa suba sa Egipto, usa ka simbolo sa pagdumala sa estado, ug sa suba sa Babilonia, usa ka simbolo sa pagdumala sa simbahan.

Human niining mga butanga, ang pulong sa Ginoo miabut kang Abram diha sa usa ka panan-awon, nga nagaingon,

Ayaw kahadlok, Abram: ako mao ang imong taming, ug ang imong daku kaayong ganti.

Ug si Abram miingon, Ginoong Dios, unsa man ang ihatag mo kanako, kay ako magapadayon nga walay anak, ug ang piniyalan sa akong panimalay mao kining si Eliezer sa Damasco? Ug si Abram miingon, Tan-awa, wala mo ako hatagi ug kaliwat; ug, ania karon, ang natawo sa akong balay mao ang akong manununod. Ug, tan-awa, ang pulong sa Ginoo miabot kaniya, nga nagaingon,

Kini dili mao ang imong manununod; kondili kadtong magagikan sa imong kaugalingong tiyan mao ang imong manununod. Ug siya gidala niya sa gawas, ug miingon: Tan-awa karon ngadto sa langit, ug isipa ang mga bitoon, kon arang ka ba nga maihap mo sila; ug miingon siya kaniya: Ingon niana ang imong kaliwatan.

Ug siya mituo sa Ginoo; ug giisip kini alang kaniya nga pagkamatarong. Ug siya miingon kaniya,

Ako mao ang Ginoo nga nagpagula kanimo gikan sa Ur sa mga Caldeo, aron ihatag kanimo kining yutaa aron imong mapanunod.

Ug siya miingon, Ginoong Dios, pinaagi sa unsa mahibaloan ko nga mapanunod ko kini? Ug siya miingon kaniya,

Pagdad-a kanako ug usa ka dumalaga nga baka nga may tulo na ka tuig, ug usa ka baye nga kanding nga may tulo na ka tuig, ug usa ka karnero nga may tulo na ka tuig, ug usa ka tukmo, ug usa ka salampati nga nati.

Ug gikuha niya kining tanan ug gibahin kini sa tunga, ug gibutang ang matag tipik nga nag-atubang sa usa ug usa; apan ang mga langgam wala niya bahin-bahina. Ug sa dihang ang mga langgam sa kahanginan mikunsad ibabaw sa mga patayng lawas, gipapahawa sila ni Abram. Ug sa dihang nagasalop na ang adlaw, usa ka halalum nga pagkatulog miabot kang Abram; ug, ania karon, usa ka makahahadlok nga dakung kangitngit mitabon kaniya. Ug Siya miingon kang Abram,

Hibaloi gayud nga ang imong kaliwat mahimong dumuloong sa usa ka yuta nga dili ila, ug sila magaulipon kanila; ug sila pagaantoson nila sulod sa upat ka gatus ka tuig; Ug usab kanang nasora nga ilang pagaulipnan, akong hukman: ug sa ulahi manggula sila nga may dakong bahandi.

Ug ikaw moadto ngadto sa imong mga ginikanan diha sa kalinaw; ikaw ilubong sa usa ka maayong pagkatigulang.

Apan sa ikaupat nga kaliwatan sila mobalik dinhi pag-usab; kay ang kasal-anan sa mga Amoriyanon wala pa mapuno.

Ug nahitabo, nga sa dihang misalop na ang adlaw, ug miitom na, ania karon, usa ka nag-aso nga hudno, ug usa ka nagdilaab nga lamparahan nga miagi taliwala niadtong mga tipik.
Genesis 15:1–17.

Ang Usa nga magamando kang Moises ug sa mga anak sa Israel ingon nga usa ka haligi nga kalayo sa gabii ug usa ka panganod sa adlaw miagi taliwala niadtong mga “giputol” nga mga bahin ingon nga usa ka nag-aso nga hudno ug nagdilaab nga suga.

Ug ang Ginoo nag-una kanila sa maadlaw pinaagi sa usa ka haligi nga panganod, aron sa paggiya kanila sa dalan; ug sa gabii pinaagi sa usa ka haligi nga kalayo, aron sa paghatag kanila ug kahayag; aron makalakaw sila sa maadlaw ug sa gabii: Wala niya kuhaa ang haligi nga panganod sa maadlaw, ni ang haligi nga kalayo sa gabii, gikan sa atubangan sa katawohan.
Exodo 13:21, 22.

Ang nagdilaab nga lampara ug ang nagsigà nga hudno naghulagway sa haligi sa panganod o sa kalayo ug nagrepresentar sa usa ka propetikanhong bahin sa unang lakang, sa tulo ka mga lakang nga nalangkit sa pagpatindog sa Dios sa pakigsaad uban kang Abram. Ang kapitulo nagsugod sa mga pulong, “Ayaw kahadlok,” kay ang mensahe sa unang manulonda mao ang pagkahadlok sa Dios, ug kadtong sama kang Abram nga nahadlok sa Dios, dili na kinahanglan mahadlok sa Dios. Adunay duha ka matang sa kahadlok, tungod kay adunay duha ka matang sa mga tawo.

Sa dugang nga bahin sa pahayag sa tugon, si Abram mituo sa Dios ug kini giisip ngadto kaniya nga pagkamatarung. Ang tulo ka mga manulonda kaangay sa buluhaton sa Balaang Espiritu sumala sa gipadayag ni Juan nga nagtudlo nga ang Balaang Espiritu nagapamatuod mahitungod sa tulo ka mga butang: sala, pagkamatarung, ug paghukom. Kining mga kinaiya nagkatakdo sa tulo ka mga manulonda, busa human ang kahadlok sa Dios mapadayag diha sa pahayag sa tugon, dayon maila ang ikaduhang lakang nga mao ang pagkamatarung, ug kini sundan sa pagpahibalo sa paghukom, nga mao ang ikatulong buluhaton sa Balaang Espiritu, ug ang mensahe sa ikatulong manulonda. Ang unang lakang sa tugon naghulagway sa mensahe sa unang manulonda, nga sa kanunay usa ka fractal sa tanang tulo ka mga mensahe. Ang tulo ka mga lakang sa proseso sa tugon nagrepresentar sa tulo ka mga manulonda sa Pinadayag kapitulo katorse.

Human si Abram nga matarong, nga nagtimaan sa ikaduhang manulonda, siya nag-andam ug usa ka halad, kay ang halad giandam diha-diha sa wala pa ang ikatulong lakang sa paghukom. Kana nga halad nagrepresentar sa halad sa mga Levihanon sa Malakias 3 nga gipataas ingon nga usa ka bandila. Maingon nga ang tulo ka yugto nga tagkap-atan ka tuig sa kinabuhi ni Moises nagrepresentar sa mga mensahe sa tulo ka manulonda, ang unang kap-atan ka tuig ni Moises naglangkob sa tanang tulo ka lakang sa mensahe sa tulo ka manulonda.

Ang sinugdanan sa pagpamatuod ni Moises anaa sa iyang mga ginikanan nga may kahadlok sa Dios, (ang unang lakang), ug gisundan kini sa usa ka makita nga pagsulay. Ang ikaduhang lakang naglakip usab sa usa ka makita nga pagsulay, sama sa nahitabo sa Daniel kapitulo uno, sa dihang si Daniel una nga nahadlok sa Dios ug mibalibad sa pagkaon sa pagkaon sa Babilonia, ug unya gisulayan pinasikad sa iyang panagway sa lawas. Unya alang kang Daniel mao kini ang ikatulong pagsulay tulo ka tuig sa ulahi pinaagi ni Haring Nabucodonosor, usa ka simbolo sa hari sa amihanan ug sa balaod sa Domingo, nga mao ang mensahe sa ikatulong manolunda.

Ang mga ginikanan ni Moises may kahadlok sa Dios, gibutang siya nila sa usa ka arka diha sa tubig ug ang anak nga babaye ni Paraon gidala sa pagtan-aw sa kahimtang, ug unya mihukom pabor sa pagluwas sa bata. Ang sinugdanan sa kinabuhi ni Moises maoy usa ka hulagway sa tugon nga gihimo sa Dios uban sa katawhan, ug unya pinaagi kang Moises, ang Dios usab naghimo ug tugon uban sa usa ka piniling nasod nga gipili gikan sa katawhan. Ang tugon ni Noe uban sa katawhan nagrepresentar sa dakong panon ug ang tugon ni Moises uban sa usa ka piniling katawhan mao ang usa ka gatus ug kap-atan ug upat ka libo. Ang halad nga pagahimoon unta ni Abram aron sa pagpamatuod sa tugon nagdala sa timaan sa tugon ni Noe, maingon usab kang Moises nga nagtuman sa tagna ni Abram daghang mga siglo sa ulahi.

Ang halad naglangkob sa lima ka nagkalainlaing mananap: usa ka tulo ka tuig nga dumalaga nga baka, usa ka tulo ka tuig nga kanding nga baye, usa ka tulo ka tuig nga karnero nga lake, usa ka tukmo, ug usa ka nati nga salampati. Ang mga langgam gibiyaan nga bug-os, ug ang dumalaga nga baka, ang karnero nga lake, ug ang kanding nga baye “gibahin” ngadto sa duruha. Ang halad nagtimaan sa pagpataas sa usa ka bandila sa katapusang mga adlaw ingon nga usa ka makita nga pagsulay alang sa katawhan. Ang makita nga ilhanan alang sa anak nga babaye ni Paraon mao ang masuso nga si Moises diha sa arka. Ang arka gisimbolohan sa walo ka mga kalag diha sa arka. Ang gidaghanon nga “walo” natukod ingon nga usa sa mga propetikong kinaiya sa bandila sa usa ka

gatus kap-atan ug upat ka libo. Sa dihang imong palandungon ang lima ka halad nga mananap ug bahinon ang tulo ngadto sa duruha, nan ang imong halad naglangkob sa walo ka bahin, sumala sa gipatipikohan ni Noe, ug dayon gipamatud-an diha sa halad ni Abram.

Kining lima ka mananap, sa dihang gibahin sumala sa gimando sa Dios, nagrepresentar sa gidaghanon nga “walo,” ug sa pagbuhat niana, nagrepresentar sila niadtong mga kalag sa katapusan sa kalibotan nga gilantaw daan pinaagi sa “walo” ka mga kalag didto sa arka. Ang timaan sa sirkunsisyon, nga mao ang ikaduhang lakang sa tulo-ka-bahin nga pakigsaad ni Abram, pagabuhaton unta sa “ikawalong” adlaw human sa pagkatawo, ug ang maong tulumanon gipulihan pinaagi sa bautismo, nga naglarawan sa pagkabanhaw ni Cristo nga nahitabo sa “ikawalong” adlaw. Ang gidaghanon nga “walo” usa ka natukod nang kinaiyang ilhanan sa mga pakigsaad ni Noe ug ni Moises, ug sila nagalarawan sa usa ka gatus ug kap-atan ug upat ka libo nga igaalsa ingon nga halad nga bandila, ug nga mao ang “ikawalo” nga gikan sa pito.

Kining lima ka mananap nagrepresentar sa lima ka maalamong ulay, nga gihulagway pinaagi sa “walo” diha sa arka, motabok gikan sa usa ka daang kalibotan ngadto sa usa ka bag-ong kalibotan—nga dili makakita sa kamatayon.

Ang halad ni Abram maoy usa ka putli nga halad, kay ang tanang mananap sa halad maoy mga mananap nga hinlo, ug sa tingub sila nagrepresentar sa nag-unang mga mananap nga gigamit alang sa mga halad-nga-sinunog sa kinatibuk-an. Ang mensahe sa unang manulonda naglakip sa sugo sa pagsimba sa Magbubuhat, ug ang nag-unang mga mananap nga halad sa serbisyo sa santuwaryo nga igapahimutang sa dihang matuman ang tagna ni Abram sa panahon ni Moises gipahimutang ingon nga mga halad sa pagsimba, samtang sa samang higayon nagtimaan usab sa tawag sa unang manulonda sa pagsimba sa Magbubuhat.

Ang bersikulo napulogwalo sa hayag nag-ingon, “Niadtong adlaw ang Ginoo naghimo ug tugon uban kang Abram.” Kana nagtimaan sa una sa tulo ka mga lakang nga nagpatipo sa tulo ka mga manulonda sa Pinadayag katorse. Ang lakang sa tugon diha sa Genesis kinse nagrepresentar sa mensahe sa nahaunang manulonda sa Pinadayag katorse, nga gisundan sa ikaduhang manulonda, nga gitipo pinaagi sa ikaduhang lakang sa tugon ni Abram nga makita sa Genesis disiyesiyete.

Sa ikaduhang lakang, ang ngalan ni Abram giusab ngadto kang Abraham. Ang Abram nagpasabot og “ang amahan ginabayaw,” ug ang Abraham nagpasabot og “ang amahan sa daghang mga nasud.” Sa pagtawag kang Abram, gihatag ang saad sa pagkahimong usa ka dakung nasud, apan ang saad wala mapalig-on hangtod nga ang ngalan ni Abram giusab. Unya nahimo siya nga unang amahan sa usa ka piniling katawhan sa tugon. Ang sunod nga lakang nagsimbolo sa mensahe sa ikatulong manulonda sa dihang gisulayan si Abraham bahin sa paghalad kang Isaac, nga nagsimbolo sa krus, nga nagsimbolo sa Oktubre 22, 1844, nga nagasimbolo sa balaod sa Domingo—nga mao ang mensahe sa ikatulong manulonda. Kadtong ikatulong lakang sa tugon natuman sa ikakaluhaan ug duha sa Oktubre niadtong 1844, ug kini gipakita diha sa Genesis 22.

Sa ikaduhang lakang, nga mao ang mensahe sa ikaduhang manulonda, diin giilisan ang ngalan ni Abram, ang rito sa sirkunsisyon gitukod ingon nga “ilhanan” sa usa ka katawhan sa tugon ug sa ilang relasyon ngadto sa Dios. Diha sa kasaysayan sa mensahe sa ikaduhang manulonda nga ang

katawhan sa Dios pinatikan. Sila gibayaw ingon nga usa ka bandila sa mensahe sa ikatulong manulonda nga girepresentahan sa balaod sa Domingo, apan sila pinatikan sa yugto sa wala pa ang balaod sa Domingo, nga sa kasaysayan sa mga Millerita mao unta ang hapit na sa wala pa misirado ang pultahan niadtong Oktubre 22, 1844.

Mao usab kini ang tinuod mahitungod sa tulo ka mga sugo sa paggula gikan sa Babilonia nga nagsugod sa 2300-ka-tuig nga tagna, nga natapos sa pag-abot sa ikatulong manulonda niadtong Oktubre 22, 1844. Ang templo nahuman sa panahon sa kasaysayan sa ikaduhang sugo, human sa nahauna, apan sa wala pa ang ikatulo. Ang mga patukoranan gibutang sa panahon sa nahaunang sugo ug ang building sa templo nahuman sa kasaysayan sa ikaduhang sugo. Ang ikatulong sugo sa 457 BC nagsugod sa 2300 ka tuig, samtang ang maong sugo mismo mibalik sa nasodnong pagkagamhanan ngadto sa mga Judio. Sa ikatulong waymark usa ka gingharian ang mapatindog, sumala sa girepresentahan sa pagpahiuli sa nasodnong pagkagamhanan sa ikatulong sugo ug sa pagpataas sa madaugong iglesia ingon nga usa ka bandila sa Sunday law.

Ang ikatulong sugo nagtimaan sa pag-abot sa ikatulong manulonda ngadto sa kasal niadtong Oktubre 22, 1844. Ang pangasaw-onon nagaandam sa iyang kaugalingon sa dili pa ang kasal, dili sa mismong kasal. Ang pagpatik sa usa ka gatos ug kap-atan ug upat ka libo matuman diha-diha sa dili pa ang balaod sa Domingo sulod sa yugto sa panahon nga sa propesiya girepresentahan ingon nga pagsulay sa larawan sa mapintas nga mananap. Gipahibalo kita nga ang pagsulay sa larawan sa mapintas nga mananap mao ang pagsulay nga kinahanglan natong malabyan sa dili pa mosira ang panahon sa grasya.

“Gipakita sa Ginoo kanako sa tin-aw nga paagi nga ang larawan sa mananap maporma sa dili pa matapos ang panahon sa pagsulay; kay kini mao ang mahimong dakong pagsulay alang sa katawhan sa Dios, nga pinaagi niini pagahukman ang ilang walay-kataposang kapalaran. Ang imong baruganan maoy usa ka naglibog nga pagsagol sa mga dili managkauyon nga mga butang, mao nga pipila lamang ang malimbongan.

“Diha sa Pinadayag 13 kini nga hilisgutan tin-aw nga gipadayag; [Pinadayag 13:11–17, gikutlo].”

“Mao kini ang pagsulay nga pagaadtoan sa katawohan sa Dios sa dili pa sila timrihan. Ang tanan nga nagpamatuod sa ilang pagkamaunongon ngadto sa Dios pinaagi sa pagtuman sa Iyang balaod, ug sa pagdumili sa pagdawat sa usa ka mini nga igpapahulay nga adlaw, mahiusa ilalom sa bandila sa Ginoong Dios nga si Jehova, ug makadawat sa timri sa buhing Dios. Apan kadtong mosugot sa kamatuoran nga langitnong gigikanan ug modawat sa Domingong igpapahulay nga adlaw, makadawat sa marka sa mananap.” Manuscript Releases, tomo 15, 15.

Ang pultahan sirado niadtong Oktubre 22, 1844, nga nagatipo sa siradong pultahan sa balaod sa Domingo. Si Sister White nag-ingon nga ang pagsulay sa larawan sa mapintas nga mananap mao ang pagsulay nga kinahanglan natong maagian “sa dili pa” ang panahon sa pagsulay mosira, ug siya usab nag-ingon nga kana nga pagsulay mao ang dapit diin pagahukman ang atong walay katapusang kapalaran. Sa dili pa ang balaod sa Domingo, ang pangasaw-onon nag-andam sa iyang kaugalingon, ug kini nagkinahanglan sa husto nga bisti sa kasal, usa ka bisti nga pagaputlion

pinaagi sa mga nagaputli nga kalayo sa Mensahero sa Pakigsaad. Ang patik igabutang sa dili pa ang kasal, ug unya ang kasal mahitabo sa balaod sa Domingo.

Gipaila ni Sister White nga ang pagpamatuod mao ang pagkalig-on diha sa kamatuoran, sa hunahuna ug sa espiritu. Dugang pa, iyang gipaila nga ‘sa dihang’ mapamatud-an na ang katawohan sa Dios, ‘unya’ moabot ang pag-uyog sa mga paghukom sa Dios. Ang pag-uyog mao ang mga paghukom nga magsugod sa linog sa Pinadayag onse, nga mao ang balaod sa Domingo sa Tinipong Bansa sa Amerika.

Ang templo sa mga Millerita natapos sa Tunga-tungang Singgit, nga nagpakaila nga ang timri gibutang sa wala pa ang ikatulong waymark sa paghukom. Sa tugon ni Abraham, ang ikatulong lakang sa paghukom mao si Isaac sa Bukid sa Moriah, nga naghulagway dili lamang kang Cristo ibabaw sa krus, kondili usab sa paghalad sa mga Levita diha sa Malakias tres.

Ug siya molingkod ingon nga magtutunaw ug maghihinlo sa salapi; ug iyang pagahinloan ang mga anak ni Levi, ug putlion sila sama sa bulawan ug salapi, aron sila makahalad ngadto sa Ginoo ug halad diha sa pagkamatarong. Unya ang halad sa Juda ug Jerusalem mahimong kahimut-an ngadto sa Ginoo, sama sa mga adlaw sa karaan, ug sama sa unang mga tuig.

Ug moduol Ako kaninyo aron sa paghukom; ug Ako mahimong madali nga saksi batok sa mga salamangkero, ug batok sa mga mananapaw, ug batok sa mga bakakon nga nanumpa, ug batok sa mga nagdaugdaug sa sinuholan pinaagi sa pagpugong sa iyang suhol, sa balo, ug sa ilo, ug sa mga nagtalikod sa dumuloong gikan sa iyang katungod, ug wala mahadlok Kanako, nagaingon ang Ginoo sa mga panon. Malakias 3:3–5.

Human sa proseso sa paghinlo, ang halad “unya” mahisama sa mga adlaw sa karaan, ug ang halad giandam sa panahon sa katapusang buhat sa paghukom, kay niadtong panahona ang mga Levihanon nga nahinloan ug giandam ingon nga halad, gitandi sa mga buang nga ulay nga batok kanila si Cristo mahimong usa ka “matulin nga saksi.” Ang “matulin nga saksi” mao ang “matinumanong saksi ngadto sa iglesia sa Laodicea,” nga naglabay kang Shebna sama sa usa ka bola ngadto sa halapad nga kapatagan, ug nga nagbuga pinaagi sa kusog nga pagsuka sa mga taga-Laodicea gikan sa Iyang baba. Ang pagbulag sa trigo ug sa mga sagbot mahimong matulin, kay ang katapusang mga lihok maoy mga maliksi nga lihok. Kana nga matulin nga mensahero mao Siya nga sa kalit moanhi sa Iyang templo diha sa Malakias tres.

Ang pagpataas sa halad diha sa Malakias “ingon sa mga adlaw sa karaan,” mao ang pagpataas sa bandila sa usa ka gatus ug kap-atan ug upat ka libo; mao kini ang pagpataas sa halad nga duha ka tinabyog nga tinapay sa Pentecostes; mao kini ang pagpataas sa bitin ibabaw sa poste didto sa kamingawan; mao kini ang pagpataas kang Cristo diha sa krus ug mao usab kini ang pagpataas kang Shadrach, Meshack ug Abednego diha sa hudno nga nagdilaab uban kang Cristo samtang ang tibook kalibutan nahibulong ug natingala; mao kini ang pagmantala sa tsart sa 1843, ug ang gituyo nga katuyoan alang sa tsart sa 1850.

Diha sa ikaduhang lakang sa pakigsaad ni Abraham nga ang ritwal sa sirkunsisyon gitukod ug gipahamtang, ug sa ingon nahimong timaan sa pakigsaad. Si Abraham, dili sama kang Moises, gilayon nga nagsirkunsidar kang Isaac, aron sa dihang iyang ihalad siya sa ikatulong lakang, si

Isaac magarepresentar sa timaan. Kining timaan sa ulahi ilisan pinaagi sa bautismo, nga silang duha nagahatag ug duha ka mga saksi sa timaan sa krus.

“Unsa ang patik sa buhing Dios, nga gibutang sa mga agtang sa Iyang katawhan? Kini usa ka timaan nga mabasa sa mga manulonda, apan dili sa mga mata sa tawo; kay ang manlalaglag nga manulonda kinahanglan makakita niining timaan sa pagtubos. Ang maalamong hunahuna nakakita sa ilhanan sa krus sa Kalbaryo diha sa gisagop sa Ginoo nga mga anak nga lalake ug mga anak nga babaye. Ang sala sa paglapas sa balaod sa Dios gikuha na. Sila nagsul-ob sa bisti sa kasal, ug masinugtanon ug matinumanon sila sa tanang mga sugo sa Dios.” Manuscript Release, numero 21, 51.

Sa unang lakang sa tugon sa kasabutan diha sa Genesis 15, giila ang usa ka tagna sa panahon nga 400 ka tuig sa pagkaulipon, ug giila ni Pablo ang maong sama nga yugto ingon nga 430 ka tuig. Ang pag-ihap ni Pablo nagsugod sa pagtawag diha sa Exodo 12, kay giapil niya ang panahon sa pagpuyo ni Abram ingon nga lumalangyaw. Sa maampingong pagtagad, ang upat ka gatus ka tuig may kalabutan sa traynta ka tuig ingon nga usa ka simbolo nga gipadayag ni Pablo, ug ang upat ka gatus ka tuig nga gipadayag ni Abram maoy laing simbolo. Busa, unsa man ang girepresentar sa yugto nga upat ka gatus ka tuig, ug unsa man ang girepresentar sa yugto nga upat ka gatus ug traynta ka tuig, ug unsa man ang girepresentar sa traynta ka tuig?

Ang mga eskolar tukma nga nagpakita nga ang upat ka gatus ug katloan ka tuig mahimong bahinon ngadto sa duha ka yugto nga tagsa ka duha ka gatus ug kinse ka tuig; ang unang yugto walay pagkaulipon ug pagkaulipin, ug ang ikaduhang yugto mao ang pagkaulipin.

Si Abraham misulod sa Canaan sa edad nga 75, ug si Isaac natawo sa dihang si Abraham 100 anyos na (25 ka tuig ang milabay). Si Jacob natawo sa dihang si Isaac 60 anyos na, ug si Jacob misulod sa Egipto sa dihang siya 130 anyos na. Kini naghatag ug kinatibuk-ang 215 ka tuig sa Canaan ug 215 ka tuig sa Egipto, alang sa kinatibuk-ang 430 ka tuig. Alang sa usa ka estudyante sa tagna, kini naghatag ug duha ka mga pagpanghimatuod, gikan sa duha ka mga simbolo sa tugon, alang kang Pablo, maingon kang Abram nga giilisan ang iyang ngalan. Giila ni Pablo ang 430 ug ni Abram ang 400. Ang katumanan nga linya ibabaw sa linya sa duha ka magkadugtong nga mga tagna sa panahon nalambigit sa unang yugto sa tugon nga mitultol ngadto sa pagkatukod sa piniling katawohan sa Dios.

Sa dihang si Cristo mianhi ngadto sa kasaysayan aron pamatud-an ang tugon uban sa daghan sulod sa usa ka semana, kana nga semana naglarawan sa duha ka magkalambigit nga mga panagna sa panahon. Ang upat ka gatus ug katloan ka tuig nga panagna ni Pablo mahimong bahinon ngadto sa duha ka managsama nga mga bahin, sama sa semana ni Cristo. Ang 215 ka tuig sa Canaan nga gisundan sa 215 ka tuig sa Egipto, nga nagatipo sa pagpamatuod ni Cristo sa iyang kaugalingon sulod sa 1260 ka adlaw, nga gisundan sa 1260 ka adlaw sa pagpamatuod ni Cristo diha sa persona sa Iyang mga tinun-an. Ang 2520 ka adlaw nga gipamatud-an ni Cristo ang tugon nagalarawan usab sa pito ka mga panahon nga mao ang “pakigbingkil sa Iyang tugon.”

Gikan sa 723 BC hangtod sa 1798 mao ang 2520 ka tuig, ug kadtong mga tuiga gibahin ngadto sa duha ka mga yugto nga tag-1260 ka tuig, nga nagrepresentar sa paganismo nga nagatamak sa

balaang puluy-anan ug sa panon sulod sa 1260 ka tuig, nga gisundan sa papalismo nga nagatamak sa balaang puluy-anan ug sa panon sulod sa 1260 ka tuig. Ang tunga sa semana ni Cristo mao ang krus, ug ang tunga sa semana (538) nagamugna ug 1260 ka tuig nga pagpamatuod sa paganismo nga gisundan sa 1260 ka tuig nga pagpamatuod sa paganismo gikan sa papal nga tinun-an sa paganismo. Sa dihang ang gingharian sa grasya ni Cristo gihatagan ug gahum didto sa krus, kini nahimong hulagway sa 538, sa dihang ang gingharian sa anticristo gihatagan ug gahum. Didto sa krus, ang literal nga Israel gilabyan, ug nagsugod ang espirituhanong Israel. Sa 538, ang literal nga paganismo gilabyan, ug nagsugod ang espirituhanong paganismo.

Ang tagna ni Abram bahin sa upat ka gatus ka tuig, mao usab ang upat ka gatus ug katloan ka tuig. Mao kini ang mao rang tagna, apan gipadayag pinaagi sa duha ka mga simbolo sa tugon. Kining duha ka magkadugtong nga mga tagna sa panahon nag-ila sa pagkaulipon ug kaluwasan sa katawohan sa Dios nga matuman sa sinugdanan sa kasaysayan sa tugon sa karaang Israel. Sa katapusan sa kasaysayan sa tugon sa karaang Israel, adunay usa ka tagna sa panahon nga motakdo sa lain, sa usa ka adlaw-ngadto-sa-usa ka tuig nga relasyon, sa ingon nag-ila sa duha ka mga tagna sa panahon nga nagpasiugda sa kaluwasan ug pagkaulipon.

Sa tunga nga kasaysayan sa sinugdanan ug katapusan sa karaang Israel atong makita si Daniel diha sa pagkabinihag sa Babilonia. Gikan nianang kasaysayan sa tugon, nga nag-ila sa pagkaulipon ug sa saad sa kaluwasan, gipadayag ang tagna nga nagbugkos sa kasaysayan sa tugon sa karaang Israel uban sa kasaysayan sa tugon sa modernong Israel. Sa basahon ni Daniel, duha ka mga tagna sa panahon ang giila. Ang “panumpa” sa “pito ka mga panahon” ni Moises sa Levitico 26 giila diha sa Daniel 9/11, maingon man ang pangutana sa bersikulo 13 sa Daniel 8, nga nagdala ngadto sa tubag sa bersikulo 14, nga nag-ila sa tagna sa 2300 ka tuig. Ang “panumpa,” nga kon lapason, mao ang “tunglo ni Moises” diha sa Daniel 9:11, sa dihang gipatuman kini niadtong 677 BC batok sa habagatang gingharian, ug kini natapos niadtong Oktubre 22, 1844, maingon man usab ang 2300 ka tuig. Ang duha ka 2520 nga mga pagpakatibulaag nahimutang sa pangutana sa bersikulo 13, ug ang tubag sa bersikulo 14 mao ang 2300.

Sama kang Moises, ang alpha sa kasaysayan sa tugon sa karaang Israel, ug sama kang Cristo, ang omega sa kasaysayan sa tugon sa karaang Israel, ang sinugdanang alpha nga kasaysayan sa modernong Israel naglakip ug duha ka magkadugtong nga mga tagna sa panahon. Ang usa nagrepresentar sa pagkabinihag ug pagkaulipon, ug ang usa sa kaluwasan. Ang pagkabahin sa 430 ka tuig ngadto sa duha ka managsamang yugto sa alpha nga kasaysayan sa karaang Israel naglandong daan sa maong propetikong pagkabahin nga gisubli sa semana nga gipalig-on ni Cristo ang tugon, ug ang magkadugtong nga yugto sa paghukom tungod sa paglapas sa tugon nga gibahin ngadto sa duha ka managsamang yugto, nagapahimutang ug duha ka mga saksi; nga ang alpha nga kasaysayan sa modernong Israel aduna usab ug susamang propetikong angkla. Ang 2520 ka tuig ug 2300 ka tuig nga nagatapus nga magdungan nagahatag sa ikatulong saksi sa duha ka magkadugtong nga mga tagna sa panahon, nga naglangkob ug usa ka tagna nga gibahin sa tunga nga managsama.

Tulo ka mga saksi magdala sa usa ka kalag ngadto sa pagpaabut nga, sa dihang ang Ginoo mosulod sa tugon uban sa usa ka gatus ug kap-atan ug upat ka libo diha sa omega nga kasaysayan sa

modernong Israel, aduna untay duha ka magkadugtong nga mga tagna sa panagnaong panahon, ug usa ka yugto nga may kalabutan niini nga gibahin sa duha ka managsamang bahin; apan dili kini mahimong ingon niana, kay sa dihang ang Ginoo misulod sa tugon uban sa modernong Israel, Iyang gibayaw ang Iyang kamot ngadto sa langit ug mipahayag nga ang panahon mawala na.

Ang tugon sa kasabotan sa usa ka gatus kap-atan ug upat ka libo ginahulagway pinaagi sa duha ka tinapay nga ihalad ingon nga halad-uyog sa unang bunga sa trigo. Ang propetikong balangkas sa tulo ka mga saksi, nga sundan sa usa ka duruha ka pilo nga pagpanghimatuod nga walay kalainan sa propetikong panahon, makita diha sa halad ni Abram nga usa ka dumalaga nga baka (nga gibahin sa managsama), usa ka kanding nga baye (nga gibahin sa managsama), ug usa ka karnero nga lake (nga gibahin sa managsama), nga gisundan sa usa ka salampati ug usa ka salampating piso.

Ang unang tulo ka mga halad tanan adunay tulo ka tuig nga nalambigit sa ilang simbolismo, nga nagtimaan nga sila nagrepresentar ug tulo ka mga halad nga may panahon sa tagna. Dili lamang kay ang tulo ka mga halad tanan adunay panahon sa tagna, kondili ang matag usa kanila adunay panahon sa tagna nga managsama ang pagkabahin ngadto sa duha ka yugto. Ang tukmo ug ang salampati walay edad nga gilakip, sila kinahanglan lamang nga batan-on, kay sila nagrepresentar sa katapusang kaliwatan sa mga katawohan sa tugon, nga girepresentahan pinaagi sa duha ka mga langgam, o duha ka mga panon.

Ang duha ka panon nagrepresentar sa dakong panon ug sa usa ka gatus ug kap-atan ug upat ka libo, apan ang duha ka langgam nagkupert ug ikaduhang kahulogan. Ang salampati usa sa mga halad alang sa santuwaryo, ug sa dihang susihon mo ang pag-ila sa salampati ingon nga halad, sa kasagaran kini nagpasabot ug usa ka matang sa tukmo; samtang ang salampati diha sa halad ni Abram nag-ila sa usa ka langgam nga hilabihan pa kabatan-on nga walay mga balhibo, o labaw pa niana, usa ka langgam nga ang iyang mga balhibo gipamupo. Niini nga propetikong ang-ang ang duha ka langgam mao ang trigo ug mga sagbot.

Sa kaulahing mga adlaw ang bandila igapataas ngadto sa kalangitan sama sa usa ka langgam, ug kini buhaton gayod niana mismong panahona nga ang duha ka mahugaw nga mga langgam magapataas sa pagkadautan ug magabutang kaniya sa iyang trono didto sa Shinar.

Unya ang manolonda nga nakigsulti kanako migula, ug miingon kanako, Ipataas karon ang imong mga mata, ug tan-awa kon unsa kining migula. Ug ako miingon, Unsa ba kini? Ug siya miingon, Kini mao ang usa ka epha nga migula. Miingon pa siya, Kini mao ang ilang dagway sa tibuok yuta. Ug, ania karon, may gibayaw nga usa ka talento nga tingga: ug kini mao ang usa ka babaye nga naglingkod sa taliwala sa epha.

Ug siya miingon, Kini mao ang pagkadautan. Ug iyang gilabay kini sa taliwala sa efa; ug iyang gilabay ang gibug-aton nga tingga ibabaw sa baba niini.

Unya giyahat ko ang akong mga mata, ug mitan-aw; ug, ania karon, may migula nga duha ka babaye, ug ang hangin diha sa ilang mga pako; kay sila may mga pako nga sama sa mga pako sa tagak: ug ilang gibayaw ang epa tali sa yuta ug sa langit. Unya miingon ako sa manulonda nga nakigsulti kanako, Asa man dad-on niini ang epa? Ug siya miingon kanako, Aron tukoran

kini ug balay didto sa yuta sa Sinar: ug kini pagapahimut-an, ug ipahimutang didto sa iyang kaugalingong patukoranan. Zacarias 5:5–11.

Ang kapapahan, nga girepresentahan ingon nga “pagkadautan,” o ni Pablo ingon nga “kanang dautan,” nakadawat sa iyang makamatay nga samad niadtong 1798, sa dihang usa ka talento nga tingga gibutang ibabaw sa bukag nga iyang ginalingkoran. Human niana ang espirituwalismo ug ang apostatang Protestantismo mao ang mopataas kaniya ug motukod alang kaniya ug usa ka balay sa Shinar, sa mao rang takna nga ang Dios nakahuman na sa pagtukod sa balay nga Iyang ipataas ingon nga usa ka bandila. Diha sa Zacarias ang peke nga bandila mao ang babaye sa pagkadautan ug ang bandila girepresentahan ingon nga mga salampati. Unya ang kalibotan magapili tali sa Roma, nga mao ang hawla sa tagsatagsa ka mahugaw ug makapungot nga langgam, o sa salampati, usa ka simbolo sa tugon sa Dios uban sa katawhan.

Ug siya misinggit sa makusog nga tingog, nga nagaingon, Nahulog na, nahulog na ang dakong Babilonia, ug nahimong puloy-anan sa mga yawa, ug salipdanan sa matag mahugaw nga espiritu, ug hawla sa matag mahugaw ug dulumtanan nga langgam. Pinadayag 18:2.

Si Cristo nag-ingon may kalabotan sa Iyang kamatayon ug pagkabanhaw, “gub-a ninyo kining templo, ug sa sulod sa tulo ka adlaw akong patindogon kini pag-usab.” Kining tulo ka adlaw nagrepresentar sa usa ka manalagnong yugto sa panahon diin usa ka templo patindogon, sama sa nahitabo kang Moises, kang Cristo, ug sa mga Millerita. Ang tulo ka tuig nga gikinahanglan alang sa halad ni Abram nga usa ka bating baka, usa ka bating kanding nga baye, ug usa ka laking karnero nagrepresentar nga sulod sa matag usa sa tulo ka kasaysayan sa tugon nga atong gikonsiderar karon, usa ka templo patindogon. Ang katapusang templo sa tugon sa usa ka gatus kap-atan ug upat ka libo mao ang bandera nga igaalsa ingon nga usa ka purongpurong ngadto sa langit. Tungod niini, ang bating baka, ang bating kanding nga baye, ug ang laking karnero maoy mga mananap sa yuta, sa ingon nagmugna sa kalainan tali kanila ug sa mga langgam nga naglupad sa kalangitan. Ang templo sa tugon nga patindogon sa katapusang mga adlaw mao kana sa dihang ang Jerusalem igaalsa ibabaw sa tanang kabungtoran ug kabukiran.

Bisan wala ko pa hingpit mailhi ang matag-usa ka bahin sa nahaunang lakang ni Abram sa tulo ka mga lakang sa pakigsaad, hangtod karon, ang matag bahin nga atong nahisgotan adunay katugbang sa sinugdanan ug katapusan sa karaang literal nga Israel, ug sa sinugdanan sa modernong Israel. Atong gipakita ang tulo ka mga lakang sa mga manulonda sa Pinadayag 14 diha sa nahaunang lakang sa pakigsaad ni Abram. Ang fractal sa tulo ka mga manulonda nga anaa sa nahaunang lakang sa pakigsaad ni Abram, mas labaw pang tin-aw nga mapalig-on sa dihang atong hisgotan ang ikaduha ug ikatulong mga lakang sa pakigsaad ni Abram.

Ang “walo” ka mga halad ni Abram nagrepresentar dili lamang sa mga halad nga mahimong kabahin sa mga ritwal sa balaang puloy-anan ni Moises, kondili nag-ila ug nagpamatuod usab sa papel sa profetikanhong panahon diha sa sugilanon sa katawhan sa pakigsaad sa Dios. Kini nagpamatuod sa sinugdanan ug sa mga katapusan sa Israel ingon nga piniling katawhan sa Dios, bisan literal o espirituhanon.

Ang 430 ka tuig ni Pablo maoy usa ka propetikong yugto sa panahon nga dili lohikal nga mabulag gikan sa 400 ka tuig ni Abram. Sa dihang ipahimutang ang usa ibabaw sa usa, kini nagpatungha ug usa ka yugto nga traynta ka tuig, nga gisundan sa upat ka gatus ka tuig. Dinhi kita mopadayon sa sunod nga artikulo.

“Ang mga taga nga nahisulat sa Daang Tugon mao ang pulong sa Ginoo alang sa ulahing mga adlaw, ug matuman gayod ingon ka sigurado sa atong nakita ang pagkagun-ob sa San Francisco.” Sulat 154, Mayo 26, 1906.